

EN HÅTTESPELMAN

Evert Taube

1. Han ha - de spe - lat sist i Hell'-viks-strand. Högt upp på
 2. "Du var min vän du präk - ti - ga fi - ol! Mitt ar - ma
 3. O, vild - ros - mö, du sis - ta, som mig gav han - den, och

O - rust fann man först i fjol allt vad han ägt, en gam - mal röd fi -
 liv jag tål - de för din skull. Nu är det slut, snart är mitt hjär-ta
 för - de mig så varm och vän till det - ta berg, att skå - da Bo-hus -

ol med harts och strå - ke - det var allt man fann. Sin sis - ta
 mull som drick - er regn och värms av da - gens sol. Vid vå - gens
 län med fors och fu - ra, fjor-dar, fjäll och hav! Sörj ej din

lä - ger - eld han ha - de tänt, och på fi - o - len stod där
 sång och tär - nans gla - da skrik, strand - ska - tans flöjt - ton ö - ver
 gam - le vän och hans fi - ol! Sväng glad i val - ser - na din

sir - ligt bränt en sis - ta vals - som e - ko to - nar den
 sund och vik, su - set av väs - tan i de böj - da trän,
 som - mar - kjol! Din spel - man so - ver gott, min lil - la vän,

än mel - lan hö - ga berg och gam - la trän i
 mult - nar mitt hjär - ta un - der him - me - len i
 där ljung - en blom - mar näs - ta år i - gen i

Bo - hus - län, _____ i Bo - hus - län. _____
 Bo - hus - län, _____ i Bo - hus - län. _____
 Bo - hus - län, _____ i Bo - hus - län." _____